

65.07

MS 11/88

COMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM (88) 378 endelig udg. - SYN 15

Bruxelles, den 11. oktober 1988

FORSLAG TIL RÅDETS DIREKTIV
OM FREMGANGSMÅDERNE VED TILBUDSGIVNING
INDEN FOR TELEKOMMUNIKATIONSSEKTOREN

(forelagt af Kommissionen)

Begrundelse

- A. Baggrund
- B. Anvendelsesområde
  - (1) Generelt
  - (2) Retsinstrumentet
  - (3) Undtagelser for aktiviteter, hvor der hersker konkurrence
- C. Forpligtelserne
  - (1) Generelt
  - (2) Retsforskriften
- D. Bemærkninger vedrørende direktivets artikler
  - (1) Afsnit I - Almindelige bestemmelser
  - (2) Afsnit II - Tekniske specifikationer og standarder
  - (3) Afsnit III - Fremgangsmåder ved tildeling af kontrakter
  - (4) Afsnit IV - Kvalifikation, udvælgelse og kontrakttildeling
- E. Forbindelser med tredjelande
  - (1) Generelt
  - (2) Telekommunikationssektorens særlige situation
  - (3) Retsforskrifter
- F. Gradvis indførelse og styring af forløbet
- G. Afsluttende bestemmelser

BEGRUNDELSE

A. BAGGRUND

1. I de gældende direktiver om offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter er visse områder udtrykkeligt undtaget, bl.a. telekommunikationssektoren.
2. Således gælder indkøbsdirektivet 77/62/EØF (1), ændret ved direktiv 88/295/EØF (2), ikke for kontrakter, der tildeles af ordregivende myndigheder, hvis hovedaktivitet er at tilbyde tjenester inden for telekommunikation. I bygge- og anlægsdirektivet 71/305/EØF (3) udelukkes disse ordregivende myndigheder ikke udtrykkeligt, hvilket har ført til, at sådanne organer, der har status som offentlige myndigheder, dækkes. Andre enheder med virksomhed inden for telekommunikationssektoren omfattes ikke af nogle af disse direktiver.
3. Det har helt fra 1976 været hensigten på EF-plan at lette adgangen til markederne for telekommunikationsudstyr. I december 1976 (4) opfordrede Rådet Kommissionen til at foreslå foranstaltninger med henblik på at åbne indkøbskontrakter på dette område for konkurrence på EF-plan.

(1) EFT nr. L 13 af 15. januar 1987.

(2) EFT nr. L 127 af 20. maj 1988.

(3) EFT nr. L 185 af 15. august 1971.

(4) EFT nr. C 11 af 15. januar 1977.

4. Der blev truffet særlige foranstaltninger i 1984 med Rådets vedtagelse af henstilling 84/550/EØF (5), hvorefter der for virksomheder, der er etableret i andre EF-lande, skal åbnes mulighed for at give tilbud på

- alle indkøb af nye telematikterminaler og alt traditionelt abonnentudstyr, der er omfattet af godkendte fælles specifikationer,
- mindst 10% af de årlige indkøb af fordeler- og transmissionsudstyr samt på andet end ovennævnte abonnentudstyr.

En rapport om gennemførelsen af denne henstilling er vedlagt meddelelsen om en fællesskabsordning for indkøb inden for de undtagne sektorer: vand, energi, transport og telekommunikation (6). En oversigt over strukturen inden for telekommunikationssektoren findes i kapitel II B 4 i samme meddelelse.

5. Gennemførelsen af det indre marked i 1992 kræver, at de nødvendige yderligere foranstaltninger nu træffes. Den økonomiske berettigelse derfor er klar, således som der tidligere er redegjort for i de for nylig gennemførte undersøgelser om fordelene ved en virkeliggørelse af det indre marked (7). For især telekommunikationssektorens vedkommende blev hensigten om fremsættelsen af de nødvendige relevante forslag ligeledes tilkendegivet i den fælles politik for telekommunikation, der siden 1984 har været i hastig udvikling og

(5) EFT nr. L 298 af 16. november 1984.

(6) KOM(88)376 endelig udg. af .....

(7) Se The Economics of 1992, European Economy Nr. 35, marts 1988.

har nu antaget samlet karakter, som beskrevet i Grønbogen af 1987 (8). På Rådets møde den 30. juni 1988 om telekommunikation bekræftedes det, at målet er en fuldstændig liberalisering af både indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter inden for dette område, og det opfordrede Kommissionen til at fremsætte de fornødne forslag.

6. Kommissionens strategi for indførelse af fri konkurrence på EF-plan inden for telekommunikationssektoren følger to hovedlinjer, nemlig frigørelse af markedskræfterne for derved at hindre, at der købes nationalt for dette princips egen skyld, og indførelse af en udbudsprocedure på de områder, hvor der ikke findes konkurrence, eller denne er utilstrækkelig til at sikre dette mål. Kommissionens direktiv 88/301/EØF (9) om konkurrence på teleterminalmarkederne er et første skridt.
7. Gennemførelsen af effektiv konkurrence på EF-plan kræver en parallel aktion især inden for standardisering. De væsentligste foranstaltninger med henblik herpå vedrører anvendelsen af fælles tekniske krav og gensidig anerkendelse af typegodkendelser. Rådets direktiv 86/361/EØF (10) og Rådets beslutning 87/95/EØF (11) er derfor særligt relevante i denne sammenhæng.

---

(8) KOM(87)290 endelig udg. af 30. juni 1987.

(9) EFT nr. L 131 af 27. maj 1988.

(10) EFT nr. L 217 af 5. august 1986.

(11) EFT nr. L 36 af 7. februar 1987.

8. Dette forslag omfatter kun telekommunikationssektoren. Vand-, energi- og transportsektorerne omfattes af et særskilt forslag (13). Den dispositive del af den foreslåede ordning vedrørende telekommunikationssektoren er stort set den samme som for de øvrige sektorer. Den fleksibilitet, der er indbygget i denne ordning, dels ved indkaldelsen af bud og ved leverandørernes kvalifikation og udvælgelse, kan være hensigtsmæssig for alle ordninger, hvor der må findes en balance mellem på den ene side nødvendigheden af at undgå for stramme regler for private virksomheder og på den anden side hensynet til de udbudsregler, der allerede gælder for offentlige virksomheder.
9. Rådslagninger op til udarbejdelsen af dette forslag har imidlertid kastet lys over nogle specifikke forhold inden for telekommunikationssektoren, der nødvendiggør, at der må vedtages bestemmelser, der er anderledes end bestemmelserne i de øvrige direktiver. Væsentligst er den gradvise gennemførelse af direktivet herfor og anvendelsen af et særligt rådgivende udvalg for telekommunikationskontrakter, der skal bistå Kommissionen med de forskellige aspekter af gennemførelsen af direktivet. Som understreget i afsnit 6 er situationen inden for standardisering under udvikling, og selv om den foreslåede tekst i øjeblikket er den samme som for de øvrige sektorer, bliver en specifik tekst sandsynligvis nødvendig for at tage højde for den nye situation inden for denne sektor, når der er lagt sidste hånd på vedtægten for det europæiske institut for telekommunikationsstandarder i efteråret 1988.

---

(13) KOM(88)377 endelig udg. af ..... Dette direktiv betegnes i det følgende som "direktivet om de øvrige sektorer" for at lette læsningen af dette dokument.

B. ANVENDELSESOMRÅDE

(1) Generelt

10. Hovedgrunden til, at Indkøbsdirektivet ikke omfatter telekommunikationssektoren var, som for de øvrige undtagne sektorer, at en bestemt "aktivitet" varetages af "offentlige" virksomheder i nogle stater og af "private" virksomheder eller af begge former i andre. Tilmed defineres begrebet "offentlig virksomhed" stærkt forskelligt, afhængig af den nøjagtige nationale og lovgivningsmæssige sammenhæng. Derfor ville Fællesskabet, hvis det med sin løsning af problemet søgte udelukkende at basere sig på en sondring mellem offentlige og private virksomheder, støde på store vanskeligheder straks fra begyndelsen og sandsynligvis være dømt til fiasko. Problematikken må derfor løses op ved hjælp af et begreb, der forener sondringen mellem offentlig og privat, og som muliggør, at situationer, der i realiteten er ens, kan behandles ens, uanset de retlige formelle forskelle.
11. Det foreslås derfor for så vidt angår anvendelsesområdet, at man går ud fra en identifikation af de grundlæggende objektive forhold, som fører til, at virksomheder i telekommunikationssektoren benytter fremgangsmåder ved anskaffelser, der er uøkonomiske, fordi de ikke sikrer, at det bedste tilbud fra en leverandør eller entreprenør i Fællesskabet systematisk foretrækkes, men derimod privilegerer indenlandske leverandører.
12. To typer forhold er særlig relevante.

13. For det første sætter både tekniske, økonomiske eller juridiske hindringer ofte potentielle konkurrenter, det være sig offentlige eller private, i en situation, som isolerer dem tilstrækkeligt fra markedskræfterne til, at de kan forfølge andre mål end altid at sikre sig det bedste tilbud. Blandt disse andre mål er beskyttelse af indenlandske leverandører og entreprenører.
14. Denne relativt privilegerede stilling kan opstå på flere måder. Virksomheden kan have et formelt lovbestemt monopol inden for et bestemt geografisk område. Selv hvor der ikke findes ægte monopoler, kan antallet af parter på markedet være begrænset som følge af tekniske, retlige eller økonomiske faktorer, eller af en kombination af disse, således at konkurrencen reelt er begrænset og de pågældende virksomheders adfærd ikke er markedsbestemt.
15. Hvor et gode eller en ydelse stilles til rådighed ved hjælp af f.eks. et teknisk net, som det er tilfældet i telekommunikationssektoren, har systemet en naturlig tendens til at udvikle sig til et monopol eller oligopol. Denne naturlige tendens kan forstærkes, hvis staten indrømmer særrettigheder eller beføjelser i forbindelse med nettets forvaltning. Uanset om de er offentlige eller private, er de virksomheder, der stiller nettet til rådighed eller forvalter det, i en position, hvor konkurrencen er så begrænset, at retlige eller andre statsindgreb anses for nødvendige for at genoprette balancen.
16. Den anden type forhold, der fører til uøkonomiske anskaffelser, og som ofte, men ikke altid, associeres med hindringer for markedsadgang, består i statens muligheder for at øve indflydelse på en

virksomheds aktuelle eller fremtidige dispositioner. Disse muligheder antager mange former. En virksomheds offentlige karakter medfører ofte automatisk en sådan indflydelse. Statskontrol med dens ledelse eller finansiering for eksempel. Men også private virksomheder kan staten øve indflydelse på, især hvor en væsentlig aktivitet afhænger af statens fortsatte godkendelse, f.eks. en koncession eller autorisation til at udføre den pågældende aktivitet. I sådanne tilfælde er det ikke overraskende, at en virksomhed, selv hvor der ikke foreligger udtrykkelige krav, beslutter, at det er i dens langsigtede interesse at acceptere statens mål som sine egne på trods af merudgifterne på kort sigt, og dermed at foretage sine indkøb hos indenlandske firmaer snarere end fra firmaer fra andre medlemsstater.

17. Hvor begge forhold, isolation fra markedet og statsindflydelse, gør sig gældende i betydelig grad og måske i en periode på virkelig mange år, er resultatet, at betydelige markeder i det væsentlige lukkes for leverandører eller entreprenører fra andre medlemsstater, uanset hvor konkurrencedygtige de er. Resultatet er i nogle tilfælde en fast lukket, ond cirkel, i hvilken firmaer udefra end ikke søger at trænge ind, da dette ville være spild af ressourcer og umuligt for en ansvarlig leder at retfærdiggøre.

(2) Retsinstrumentet

18. I udkastet til forslag søger man at identificere de situationer i telekommunikationssektoren, hvor de objektive forhold, der - uanset om virksomhederne er offentlige eller private - fører til indkøbspraksis på snævert nationalt grundlag, kan bestemmes. Disse forhold, der nødvendigvis omtales i ret generelle vendinger, er følgende.

19. Første kategori af virksomheder er sådanne, der driver det tekniske net, der er grundlaget for ydelse af telekommunikationstjenester og som ved sin blotte eksistens begrænser konkurrencen. Når nettet først er oprettet, er udsigterne til konkurrence fra et alternativt net eller fra nye konkurrenter i praksis små. Selv hvor der er lovgivningsmæssig mulighed for et alternativt net vil antallet af konkurrenter sandsynligvis forblive så begrænset, at der allerhøjest bliver tale om et oligopol.
20. Anden kategori af virksomheder er sådanne, der yder offentligheden telekommunikationstjenester. I mange tilfælde driver virksomhederne naturligvis både et net og yder telekommunikationstjenester. Men udviklingen på markederne og inden for virksomhedernes aktiviteter kræver, at begge situationer må omtales særskilt.
21. Som beskrevet i afsnit 15 er isolationen fra markedskræfterne desto mere udtalt dér, hvor staten i sin lovgivning har styrket det naturlige monopol eller oligopol, og har forbeholdt sig muligheden for at øve indflydelse på virksomhedernes dispositioner ved at give dem sær- eller enerettigheder med hensyn til nettets drift eller ydelsen af telekommunikationstjenester. Sådanne rettighedsbestanden er derfor et nødvendigt kriterium for, at virksomhederne omfattes af dette direktiv.
22. For yderligere at sikre en høj grad af retssikkerhed suppleres bestemmelse om disse forhold med en liste over virksomheder. I bilaget fastlægges så kort og præcist som muligt til brug for de nationale lovgivninger de organisationer, der omfattes af EF-ordningen. Bilaget kan ligeledes lette Kommissionen i dens arbejde med anvendelsen af direktivet, efter at det er trådt i kraft. Det er desuden hensigten at indføre en bestemmelse om ajourføring af bilaget.

(3) Undtagelser for aktiviteter, hvor der hersker konkurrence

23. Den nuværende udvikling inden for telekommunikationen viser stigende konkurrence i nogle medlemsstater for så vidt angår ydelsen af en række tjenester.

På nogle af disse områder må det formodes, at de pågældende virksomheder som følge af markedsforholdene vil fortsætte deres reelle og åbne indkøbspolitik. I disse tilfælde vil det ikke tjene noget fornuftigt formål at indføre reguleringer og forslaget ville kunne kritiseres for, at man ønsker love for lovgivningens skyld.

Derfor indeholder forslaget en række bestemmelser, hvormed der skal tages højde for situationer, hvor markedet formelt og i realiteten er åbent, og hvor andre faktorer, der kan føre til indkøb på nationalt grundlag, ikke findes.

C. FORPLIGTELSENE

(1) Generelt

24. I forbindelse med de forpligtelser, som skal overholdes af de virksomheder, der skal omfattes af de nye fællesskabsforskrifter, må der fuldt ud tages hensyn til disse virksomheders særlige karakter. Både i de tilfælde, hvor de er offentlige og private, adskiller de sig fra de i det væsentlige administrative organisationer, der typisk dækkes af de bestående direktiver, ved at have økonomiske eller erhvervsmæssige mål. Tilmed støtter de sig for at opfylde deres målsætninger på driften af et komplekst og stærkt specialiseret net. De er bogstaveligt talt foretagender med meget til fælles med almindelige virksomheder, for hvilke der ikke gælder særbetingelser, som beskrevet ovenfor.

25. Derfor bør de forpligtelser, der skal pålægges dem, ikke være de samme som dem, der længe har været gældende for administrationerne. Der må kræves større smidighed deraf, for at de pågældende virksomheder effektivt kan foretage deres anskaffelser under hensyn til de særlige forhold, de arbejder under. Kravene bør ikke affattes som en omfattende regulering af anskaffelsesfunktionen, men som en nødvendig minimumsgaranti for, at de pågældende virksomheder kan benytte sig af det bedste tilbud fra alle firmaer i EF, der er konkurrencedygtige.

26. Den foreslåede ordning er et udtryk for sund forretningsmæssig praksis. Mange detaljer vil blive klaret af ordregiverne selv i overensstemmelse med deres særlige behov og de herskende forhold. Flexibiliteten sikres ved valget mellem offentligt og begrænset udbud og udbud med forhandling og som følge af den særlige måde, hvorpå udbuddene åbnes for konkurrence. Traditionelle udbudsbekendtgørelser om offentlige udbud, periodiske bekendtgørelser om udbudshensigter, opfordringer til leverandører, der har kvalificeret sig ved hjælp af et gennemskueligt kvalifikationssystem: alt dette indgår i systemet. Over for denne fleksibilitet står, uanset hvilken udbudsform, der anvendes, kravet om gennemskuelighed og kontrolmuligheder, således at der kan skabes et klima af gensidig tillid, uden hvilket der ikke vil blive tale om en reel markedsliberalisering.

(2) Retsforskriften

27. Skønt telekommunikationssektoren er genstand for en omfattende særskilt EF-politik er det særlige indkøbsaspekt i forbindelse dermed ikke meget forskellige fra det mønster, der iagttages i forbindelse med de øvrige undtagne sektorer. For at sikre, at ordningerne for samtlige disse sektorer er identiske eller i det mindste er så

ensartede som muligt er dette direktiv udformet som krydshenvisninger til direktivet vedrørende de øvrige sektorer. Det er klart, at direktivet således ikke fuldt ud bliver autonomt. Men forbindelsen mellem de to forslag vedrørende de undtagne sektorer er tilstrækkelig tæt til, at de to tekster under alle omstændigheder må ses som en helhed. Desuden beskrives detaljeret i den følgende del D vedrørende de enkelte artikler i nærværende direktiv bestemmelserne i det andet direktiv, som dette direktiv henviser til.

D. BEMÆRKNINGER VEDRØRENDE DIREKTIVETS ARTIKLER

(1) Afsnit I - Almindelige bestemmelser

28. I artikel 1 fastsættes, hvilken type virksomheder der som følge af deres status, beføjelser og aktiviteter skal anvende dette direktiv.
29. Nærmere beskrevet omfatter stk. 1 i artikel 1 følgende:
- virksomheder i den offentlige sektor, der enten driver et offentligt telekommunikationsnet eller yder telekommunikationstjenester til offentligheden eller begge dele;
  - virksomheder, som en medlemsstat har givet sær- eller enerettigheder til at drive et offentligt telekommunikationsnet eller til at yde offentligheden én eller flere telekommunikationstjenester, eller til begge dele.
30. Retlig klarhed om, hvilke virksomheder der opfylder disse kriterier fastslås med hensyn til de virksomheder, der er opført i bilag 1, i det sidste punktum i stk. 1.

31. Efter artikel 2 kan en ordregiver, der opfylder kriterierne i artikel 1, undlade at anvende bestemmelserne i dette direktiv på sine indkøb, når disse foretages udelukkende i forbindelse med enten en aktivitet uden for telekommunikationssektoren eller i forbindelse med en telekommunikationsydelse, som virksomheden tilbyder i konkurrence med andre leverandører på samme vilkår og inden for samme geografiske område.

32. Aktiviteter uden for telekommunikationssektoren skal ifølge direktivet klart fastlægges. Desuden skal disse aktiviteter meddeles interesserede leverandører eller entreprenører for at sikre markedets gennemsigtighed. I artikel 2, litra a, kræves således, at disse aktiviteter skal meddeles Kommissionen og offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende, før de kan undtages fra direktivet. Meddelelse om sådanne aktiviteter kan endog foretages, før dette direktiv træder i kraft, således at offentliggørelse kan ske og den relevante aktivitet undtages fra direktivet fra begyndelsen.

33. I det andet tilfælde, dvs. hvor der hersker konkurrence for visse former for telekommunikationsydelser, er kravet om meddelelse efter artikel 2, litra b, rettet til medlemsstaterne, der bør være i stand til at underrette Kommissionen om de relevante lovbestemmelser, nemlig især dem, hvorved det sikres, at andre potentielle konkurrenter frit kan tilbyde den pågældende ydelse på samme betingelser som den pågældende ordregiver.

Det skal her fremhæves, at reguleringer fra statens side af teknisk art, f.eks. tildeling af frekvenser, ikke betragtes som en konkurrencebegrænsning, så længe flere virksomheder frit kan konkurrere om kontrakter.

34. I artikel 3 fastsættes, at følgende bestemmelser i direktivet om de øvrige sektorer finder anvendelse:

a) for definitionerne: Artikel 1 til 3, 5, 7 til 10, 12 og 13.

35. Artikel 1, stk. 1 til 3, indeholder definitioner på virksomheder i den offentlige sektor i retlig forstand, idet der henvises til den offentlige sektor som defineret i de bestående direktiver 77/62/EØF og 71/305/EØF. Desuden omfatter den offentlige sektor efter stk. 3 også de offentlige virksomheder, der falder ind under direktivet om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser (14).

36. Stk. 5, 7 og 8 indeholder de samme definitioner som anvendes i de bestående direktiver for de omfattede kontrakttyper, deltagerne i udbuddene og udbudstyperne.

37. Stk. 9, 10, 12 og 13 vedrører den anvendte terminologi i forbindelse med standarder og tekniske specifikationer. De svarer til definitionerne i de bestående direktiver for så vidt angår stk. 9-12, idet dog især stk. 9 er forenklet noget. Det skal også bemærkes, at der udtrykkeligt henvises til kvalitet for at gøre det klart, at tekniske specifikationer også kan vedrøre sådanne spørgsmål som nødvendig organisering og kontrol af produktionsprocessen og produkternes holdbarhed og vedligeholdelse. Stk. 13 svarer til den foreslåede definition i udkastet til direktiv om byggematerialer (15).

(14) Direktiv 80/723/EØF af 25. juni 1980, EFT nr. L 195 af 29. juli 1980.

(15) Kommissionens oprindelige forslag: KOM(86) 756 endelig udg./3 af 17. februar 1987.

38. Definitionerne i stk. 4 og 6 er ikke relevante, fordi de kun vedrører vandsektoren.

39. Definitionen på europæiske standarder, der findes i stk. 11, er ikke relevant for telekommunikationssektoren, fordi der ikke her tages hensyn til den rolle, som Det Europæiske Institut for Telekommunikationsstandarder (ETSI) i fremtiden vil spille (jf. afsnit 9 i det foregående). Der er derfor i artikel 3, stk. 2, litra b, indsat en definition, der specifikt tjener dette direktivs formål.

40. Desuden indeholder artikel 3, stk. 2, litra a), i dette direktiv en definition på kontrakter om software-ydelser, der ikke har været nødvendig i forbindelse med direktivet om de øvrige sektorer. Software udgør en så vigtig del af mange kontrakter vedrørende telekommunikationsudstyr, at det er nødvendigt fra starten at lade kontrakter vedrørende software-ydelser indgå. I de øvrige sektorer kan dette problem tages op til fornyet overvejelse i forbindelse med de nye forslag, der er ved at blive udarbejdet om offentlige udbud vedrørende tjenesteydelser.

b) Almindelige regler for undtagelse af visse kontrakter: Artikel 4, 6, 7 og 8.

41. Henvisningen til artikel 4 i direktivet om de øvrige sektorer medfører, at en anden gruppe kontrakter, nemlig kontrakter, hvorved ordregiveren sælger eller udlejer udstyr, der er købt under normale konkurrencevilkår, ikke omfattes af dette direktiv. Denne undtagelse svarer i sin art til undtagelsen i artikel 2, litra b) i nærværende direktiv (jf. afsnit 32 i det foregående). Følgen af disse to undtagelser er, at udbud vedrørende tjenesteydelser eller produkter til den endelige forbruger undtages fra nærværende direktiv, når den endelige forbruger kan vælge mellem flere leverandører.

42. Ved henvisningen til artikel 6 i direktivet om de øvrige sektorer undtages kontrakter fra nærværende direktiv, som ved deres gennemførelse må ledsages af særlige sikkerhedsforanstaltninger eller når beskyttelsen af en stats grundlæggende sikkerhedsinteresser kræver det.

Bestemmelsen har begrænset gyldighed, fordi det kun er på grundlag af særlige regler, at kontrakter kan undtages fra dette direktiv, eller der skal henvises til de grundlæggende statssikkerhedsinteresser, der er veldefinerede i alle medlemsstaterne. Artiklens forbillede er den tilsvarende bestemmelse, der blev indsat i artikel 2, stk. 2, litra c) i Indkøbsdirektivet af marts 1988.

43. Ved henvisningen til artikel 7 i direktivet om de øvrige sektorer gives der prioritet til andre udbudsregler som f.eks. til sådanne, der er indgået ved internationale aftaler eller som gælder i forbindelse med internationale organisationers virksomhed eller udstationeringen af tropper. Artikel 7 svarer til artikel 3 i Indkøbsdirektivet.

44. I artikel 8 i direktivet om de øvrige sektorer, der også omfattes af denne henvisning, fastsættes de tærskelværdier, som kontrakterne må overstige for at omfattes af nærværende direktiv. Tallene er for så vidt angår indkøb de samme som i de gældende direktiver og for så vidt angår bygge- og anlægsarbejder de samme som i det ændrede kommissionsforslag til ændring af bygge- og anlægsdirektivet (16). Beregningsmetoden i stk. 2 til 4 er stort set den samme som i Indkøbsdirektivet, idet der især ved stk. 5 og 6 tilføjes relevante bestemmelser for bygge- og anlægskontrakter. Omfattende drøftelser af, om tærskelværdierne burde hæves eller sænkes, gav ingen afgørende resultater. For hvert argument i én retning, kan der modargumenteres i en anden.

(16) KOM(88) 354 endelig udg. af 21. juni 1988.

Det forekommer derfor rimeligt i øjeblikket at opretholde de nuværende tal. De er selv resultatet af lange og intensive drøftelser i EF-Institutionerne og andre steder.

45. Da direktivet om de øvrige sektorer ikke omfatter kontrakter vedørende software-ydelser, var det nødvendigt at fastsætte særlige tærskelværdier for disse kontrakter. Det i artikel 4 i nærværende direktiv foreslåede tal herfor er de samme som for indkøbskontrakter.

(2) Afsnit II - Tekniske specifikationer og standarder

46. Som der er redegjort for i ovenstående afsnit 9 er der i øjeblikket ikke bevis for, at telekommunikationssektoren skulle kræve andre regler end dem, der findes i direktivet om de øvrige sektorer. I artikel 5 i nærværende direktiv findes der derfor en samlet henvisning til de relevante bestemmelser i direktivet om de øvrige sektorer. Der er kun én tilføjelse til disse bestemmelser, nemlig i artikel 5, stk. 2 i nærværende direktiv. Denne forklares i afsnit 52 i det følgende.

47. Det grundlæggende princip for artikel 9 til 11 i direktivet om de øvrige sektorer er det samme som det, som Rådet vedtog at følge vedrørende dette spørgsmål i forbindelse med revisionen af direktivet om indkøbskontrakter. Hovedformålet er i så stor udstrækning som muligt at sikre, at de nærmere kontraktbestemmelser ikke fører til, at udenlandske leverandører udelukkes. Med henblik herpå

- er europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer og europæiske tekniske godkendelser gjort obligatoriske, dog med en række undtagelser;

- er der udtrykkeligt forbud mod tekniske specifikationer, der medfører, at visse virksomheder fortrinsbehandles eller elimineres, bortset fra de nøje definerede tilfælde;
  - bør der anvendes præstationsspecifikationer og standarder, der angiver funktionskrav, og ikke bestemte tekniske metoder, medmindre der er gyldig grund til ikke at gøre dette;
  - sikres gennemsigtigheden i kontraktsspecifikationerne ved en forpligtelse til på forhånd at underrette interesserede leverandører om, hvori de består og hvorfra der kan indhentes oplysning om dem.
48. Naturligvis kan denne bestemmelse kun anvendes, såfremt ordregiveren kan ændre kontraktsspecifikationerne. Det kan han imidlertid ikke, hvor der er tale om obligatoriske krav, f.eks. i form af tekniske bestemmelser. Disse skal naturligvis overholdes.
49. Det er vigtigt at forstå, at ordregiverne fortsat frit kan benytte interne specifikationer for tekniske aspekter, der ikke omfattes af de foreskrevne standarder eller specifikationer, eller til at afgøre situationer, som disse standarder eller specifikationer ikke vedrører.
50. I overensstemmelse med principperne for EF's standardiseringspolitik og EF-retten kan ordregivere ikke under alle forhold kræve overholdelse af de standarder eller specifikationer, som de har fastsat i kontrakt dokumenterne. Principperne om ækvivalens mellem og gensidig anerkendelse af nationale standarder tvinger dem til at

acceptere tilbud, der er baseret på tilfredsstillende, men afvigende nationale standarder gældende i andre EF-lande. Der findes ingen særlige bestemmelser herom i direktivet. Men disse principper er en direkte virkning af traktatens artikel 30 og er i overensstemmelse med EF-Domstolens afgørelser, der er omtalt i præamblen til nærværende direktiv.

51. Da artikel 9 til 11 i direktivet om de øvrige sektorer er baseret på bestemmelserne i Indkøbsdirektivet, er det vigtigt at gøre opmærksom på forskellene i forhold til disse bestemmelser.
52. I artikel 9, stk. 1 foretrækkes retligt bindende nationale tekniske regler ikke specielt. Som forklaret ovenfor er overholdelsen af sådanne regler indlysende. I stk. 3 findes det krav om udfærdigelse af en protokol og om underretning ikke, som findes i den tilsvarende bestemmelse i Indkøbsdirektivet. Imidlertid er protokolkravet ikke udeladt fra det generelle direktiv. Det findes nu i sidstnævnte direktivs artikel 27, hvor for enkeltheds skyld alle krav om udfærdigelse af protokoller i forbindelse med dette direktiv er samlet.
53. I artikel 5, stk. 2, i nærværende direktiv fastsættes den overordnede gyldighed af reglerne i direktiv 86/361 vedrørende teleterminaludstyr.
54. Forskellene mellem artikel 10 (andre standarder og specifikationer) i forhold til det reviderede Indkøbsdirektiv er følgende: I stk. 1 fastsættes ikke, at principperne om ækvivalens mellem og gensidige anerkendelser af standarder skal overholdes. Dette omhandles nu i præamblen. Som der er redegjort for i det foregående anvendes disse principper, uanset om de har været nævnt eller ikke, når tilbud til

en ordregiver henviser til andre nationale standarder end dem, der gælder i det land, hvor kontrakten skal tildeles. Stk. 2 er ny. Dets grundlæggende tanke er, at præstationsstandarder eller -specifikationer giver leverandører et større valg og derfor er mere hensigtsmæssige end "design"-standarder med henblik på en åbning af adgangen til markedet. Der åbnes imidlertid mulighed for berettigede fravigelser af dette princip. Stk. 3 er noget forskellig fra direktiv 77/62/EØF (artikel 7, stk. 2), fordi det fokuserer på, at der ikke må diskrimineres over for visse virksomheder. Det forbyder imidlertid ikke, at visse produkter fortrinsbehandles eller elimineres. Det skal nemlig være muligt at kræve, at et produkt er af et bestemt materiale eller har en bestemt ydeevne, og dermed at eliminere andre.

55. Artikel 11 om tekniske specifikations tilgængelighed går videre end de nye bestemmelser i direktiv 77/62/EØF, idet det kræves, at ordregiverne skal underrette interesserede leverandører om tekniske specifikationer, der vil blive anvendt ved kommende udbud. For at undgå udsendelsen af voluminøse tekster er oplysninger om, hvor leverandørerne kan få de fuldstændige tekster, tilstrækkelige. Ordregiverne kan selv bestemme, om der skal betales for de relevante oplysninger, men betalingen må ikke i sig selv være en handelshindring. Denne bestemmelse er en imødekommelse af leverandørernes interesse i at få stillet så megen specifik information som muligt til rådighed på et tidligt stadium for at få en længere frist til udarbejdelsen af tilbuddene. Den er også udtryk for den almindeligt udbredte praksis, som nogle ordregivere følger, nemlig at fastsætte og publicere de tekniske specifikationer, som de regelmæssigt anvender.

(3) AFSNIT III - FREMGANGSMÅDER VED TILDELING AF KONTRAKTER

a) Generelt

56. I artikel 6 i nærværende direktiv benyttes igen samlede krydshenvisninger til direktivet om de øvrige sektorer. Den omfatter ligeledes i stk. 2 de nødvendige bestemmelser for, at direktivet om de øvrige sektorer kan anvendes på kontrakter vedrørende software-ydelser. Af stk. 3 fremgår, at krydshenvisningen til direktivet om de øvrige sektorer ikke omfatter modellerne til bekendtgørelserne i forbindelse med offentliggørelser i De Europæiske Fællesskabers Tidende. I stedet for findes der et fuldstændigt sæt modeller til bekendtgørelser i nærværende direktiv.

57. Krydshenvisningen til direktivet om de øvrige sektorer vedrører bestemmelserne om følgende hovedemner:

- valget af udbudsprocedurer,
- hvorledes tilbud indkaldes efter hver af procedurerne,
- de formelle krav vedrørende offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende,
- minimumstidsfristerne for hver fase af udbudsprocedurerne.

58. Ordregiverne har efter artikel 12, stk. 1 i direktivet om de øvrige sektorer frit valg mellem udbudsformer med karakteristika, der svarer til én af de tilladte typer. Derved bliver ordningen væsentligt mere fleksibel end efter direktiv 77/62/EØF og 71/305/EØF, idet det der kræves, at visse betingelser opfyldes for at udbud med forhandling

- og, for Indkøbskontrakter, begrænset udbud kan anvendes. I artikel 12 søges det ikke fastsat, hvilken udbudsprocedure der passer til hvilken kontrakttype. Det er snarere ordregiverne selv der bestemmer. Det vil imidlertid ikke undre, hvis offentligt udbud hovedsageligt bliver anvendt ved indkøb af standardprodukter og udbud med forhandling ved indkøb af komplekse og konkurrencefølsomme produkter.
59. Skal der være tale om konkurrence, må der indkaldes bud i forbindelse med alle former for udbudsprocedurer. De foreslåede bestemmelser herfor er særligt omhyggeligt udformet, således at den størst mulige fleksibilitet opnås og unødvendigt bureaukrati undgås. Det grundlæggende princip er, at ordregiverne kan vælge mellem de forskellige måder at henvende sig til potentielle leverandører på, som allerede er almindelig praksis. Der er to undtagelser fra disse principper.
60. Ved offentligt udbud skal der efter artikel 13, stk. 1, i direktivet om de øvrige sektorer offentliggøres en "normal" udbudsbekendtgørelse. Det er en meget væsentlig del af den offentlige udbudsprocedure, at alle interesserede leverandører drager fordel af en udbudsbekendtgørelse, som han, hvis han ønsker det, kan reagere på.
61. Ved udbud med forhandling er der ikke grund til at indkalde bud i visse situationer, hvor der ikke er udsigt til konkurrence overheadet, og hvor de bestående konkurrenter under alle omstændigheder kendes. Disse situationer er anført i artikel 12, stk. 2 i direktivet om de øvrige sektorer, således som tiltrådt af Rådet i forbindelse med direktiv 77/62/EØF, og i overensstemmelse med Kommissionens forslag om ændring af direktiv 71/305/EØF.

62. De særlige måder, hvorpå der indkaldes bud i de øvrige tilfælde, beskrives i artikel 13, stk. 2 og 3 i direktivet om de øvrige sektorer.
63. Den normale udbudsbekendtgørelse, jf. artikel 13, stk. 2, litra a), kan efter ønske benyttes af ordregivere selv i forbindelse med begrænset udbud eller udbud med forhandling.
64. Den mulighed, der efter artikel 13, stk. 2, litra b), i direktivet om de øvrige sektorer åbnes for at indkalde bud ved at opfordre leverandører, der har gennemgået en kvalifikationstest til at byde, er udtryk for almindelig praksis for mange ordregivere i de undtagne sektorer. Opfordring af kvalificerede leverandører til at afgive bud kan ikke i sig selv betragtes som tilstrækkeligt ud fra et konkurrencesynspunkt, fordi de øvrige leverandører, der (endnu) ikke har kvalificeret sig, ikke får chance for at konkurrere. Konkurrencekravet kan kun anses for at være opfyldt, hvis de øvrige leverandører får chance for at kvalificere sig. Det er derfor nødvendigt at fastsætte, at det skal bekendtgøres, at der findes et kvalifikationssystem, at reglerne herfor kan stilles til rådighed og at der er sikret et minimum af retfærdighed i forbindelse med den måde, hvorpå kvalifikationssystemet virker. Disse krav findes i artikel 20. Det skal bemærkes, at bekendtgørelsen vedrørende kvalifikationssystemet ikke er obligatorisk, men at offentliggørelse heraf er en forudsætning for, at ordregiveren kun kan opfordre kvalificerede leverandører til at deltage i udbuddet.
65. Den periodiske bekendtgørelse, som omhandlet i artikel 13, stk. 3, i direktivet om de øvrige sektorer, er en oversigt, som ordregiverne skal offentliggøre hvert år. Oplysningerne deri vil normalt være af temmelig generel art. Dog giver den periodiske bekendtgørelse

mulighed for, at interesserede leverandører kan henvende sig til ordregiveren og få mere detaljerede oplysninger om bestemte kontrakter, som ordregiveren beslutter at udbyde. Derfor kan den tjene som udbudsbekendtgørelse, såfremt de leverandører, som har tilkendegivet deres interesse, får mulighed for at deltage, når bestemte udbudsprocedurer indledes. Det er klart, at leverandører, der ønsker at sælge til ordregivere, har stor interesse i at holde sig ajour med de periodiske bekendtgørelser.

66. De måder, hvorpå der kan indkaldes bud, er kort beskrevet i følgende oversigt:

Indkaldelse af bud	"normal" bekendtgørelse	periodisk bekendtgørelse	kvalifikations-system
tildelings-procedure	art.13, stk. 1 og 2, litra a),	art. 13, stk. 3	art.13,stk. 2, litra b)
offentligt udbud	obligatorisk	-	-
begrænset udbud	frivillig	frivillig	frivillig
udbud med forhandling med forudgående indkaldelse af udbud	frivillig	frivillig	frivillig

67. En liste over de tilfælde, hvor udbud med forhandling kan anvendes uden på forhånd at indkalde bud, findes i artikel 12, stk. 2, i direktivet om de øvrige sektorer. Den er i det væsentlige en sammenarbejdning af de relevante bestemmelser i det reviderede indkøbsdirektiv og forslagene til revisionen af direktivet om bygge- og anlægskontrakter.

Forskellene i forhold til disse bestemmelser er følgende:

- I litra a) er den mulighed tilføjet, at alle bud er mangelfulde. Kravet om, at kontraktens oprindelige betingelser må opretholdes ved udbud med forhandling er bortfaldet, fordi disse senere kan blive ændret under alle omstændigheder. Der er ikke krav om rapport til Kommissionen.
- efter litra d) er ordregiverne fritaget for at indkalde bud, uanset om de er ansvarlige for de tvingende grunde, som følge af hvilke fristerne ikke kan overholdes;
- I litra e) er der indsat en frist på fem år, hvorunder ordregiveren kan undlade at indkalde bud, jf. litra g),
- I litra f) er begrænsningen med hensyn til værdien af tillægsarbejder sammenholdt med værdien af den oprindelige kontrakt fjernet;
- I litra g) er det tidsrum, hvori udbud med forhandling kan anvendes under de nævnte omstændigheder, udvidet til 5 år;
- et nyt litra h) er tilføjet for at muliggøre indkøb på råvaremarkeder efter disse markeds regler, der under alle omstændigheder sikrer konkurrence;

- en ny litra l) er tilføjet, som gør det muligt for ordregiverne at købe billigt fra leverandører, der er gået fallit eller befinder sig i en af de situationer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra a), i Indkøbsdirektivet.

68. For så vidt angår artikel 14 i direktivet om de øvrige sektorer om periodiske bekendtgørelser svarer litra a) til de tilsvarende bestemmelser i det reviderede Indkøbsdirektiv og litra b) til Kommissionens ændrede forslag til revision af direktivet om bygge- og anlægsarbejder. Det skal dog bemærkes, at der ifølge denne artikel skal offentliggøres periodiske bekendtgørelser for alle kontrakter, der på det tidspunkt, hvor den periodiske bekendtgørelse udarbejdes, påtænkes udbudt.

Kun planlagte kontrakter skal dog dækkes. Udvikles der yderligere projekter eller bliver yderligere midler frigivet senere på året, er der to muligheder: Enten indledes proceduren samme år ved hjælp af andre former for indkaldelse af bud (dog ikke former, der ikke kræver bekendtgørelse) eller kontrakten omfattes af den periodiske bekendtgørelse for det følgende år, medmindre projektet opgives. På samme måde kræves det ikke i artiklen, at kontrakter, der omfattes af en periodisk bekendtgørelse, skal påbegyndes i den periode, som bekendtgørelsen dækker. Hvis de ikke igangsættes, skal de simpelthen indgå i den regelmæssige bekendtgørelse for det følgende år.

69. Med artikel 15 i direktivet om de øvrige sektorer om offentliggørelse af resultaterne af udbudsprocedurerne søger man at finde en balance mellem behovet for at sikre gennemsigtighed i forbindelse med offentlig udbud og respekten for oplysningernes

fortrolighed. Kompromiset består i, at kontrakttildelingerne obligatorisk skal offentliggøres, efter at proceduren er afsluttet, men indholdet af bekendtgørelsen kan begrænses til et minimum, hvor fortroligheden må sikres, eller andre hindringer for offentliggørelse af oplysninger gør sig gældende. I dette tilfælde kan ordregiverne bestemme, hvilke oplysninger de vil give interesserede leverandører på tosidigt grundlag. Den tidsfrist for offentliggørelse af bekendtgørelsen, der fastsættes i stk. 3, er tilstrækkelig til, at en eventuelt efterfølgende orientering af enkeltleverandører kan finde sted på ukontroversiel måde.

70. I artikel 16 i direktivet om de øvrige sektorer om de almindelige regler for offentliggørelse af bekendtgørelser fastsættes forskellige formelle regler. De svarer til reglerne i de bestående direktiver. Det skal bemærkes, at disse krav ikke er rettet til ordregiverne eller leverandørerne eller entreprenørerne. De sikrer, at Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer kan arbejde efter bestemte regler og tidsfrister.

71. Tidsfristerne i artikel 17 i direktivet om de øvrige sektorer for de forskellige faser i udbudsproceduren er nødvendige på trods af, at det er nødvendigt at gøre reglerne vedrørende de undtagne sektorer så fleksible som muligt. Delvist modstridende interesser må forenes ved fastsættelsen af dem. På den ene side ønsker ordregiverne at gå frem meget hurtigt. Dette giver måske ikke anledning til problemer for de af deres leverandører, som de længe har haft forbindelse med. På den anden side er for korte tidsfrister den klareste og mest effektive måde at udelukke især udenlandske leverandører på, der må overvinde forskellige ulemper, som ikke findes for indenlandske leverandører, f.eks. sprogproblemer. I artikel 17 fastsættes de tidsfrister, der er godkendt af Rådet med henblik på ændring af direktiv 77/62/EØF.

72. Yderligere fastsættes i artikel 18 i direktivet om de øvrige sektorer de tidsfrister, inden for hvilke ordregiverne skal besvare forespørgsler om oplysninger. Disse frister er også baseret på bestemmelserne i bestående direktiver. Der er ingen udtrykkelige regler vedrørende priserne for de dokumenter, der skal sendes. Dog bør de ikke være højere end fremstillingsomkostningerne for de pågældende dokumenter, og de må på ingen måde fastsættes, så de giver anledning til forskelsbehandling.

(4) AFSNIT IV - KVALIFIKATION, UDVÆLGELSE OG KONTRAKTTILDELING

(a) Generelt

73. Ved artikel 7 bestemmes, at de relevante bestemmelser i direktivet om de øvrige sektorer får gyldighed med henblik på nærværende direktiv. Der er ikke behov for særlige bestemmelser om dette spørgsmål inden for telekommunikationssektoren.

74. De relevante bestemmelser i direktivet om de øvrige sektorer kan opdeles mellem bestemmelser om

- deltagernes kvalifikation og udvælgelse (artikel 19 til 21)
- tildeling af kontrakter (artikel 22 og 23)

75. For så vidt angår deltagernes kvalifikation og udvælgelse er de relevante bestemmelser af forskellig natur, idet

- der i artikel 19 og 20 som et nyt princip, fastsættes generelle retningslinjer for, hvorledes ordregiverne kan fastsætte deres egne regler;

- artikel 21 er baseret på direktiv 77/62/EØF og de hidtidige drøftelser vedrørende direktiv 71/305/EØF.

Det nye princip i artikel 19 og 20 er udtryk for nødvendigheden af at undgå unødvendige formaliteter og at give plads til størst mulig tilpasning til de særlige forhold, som gør sig gældende for de enkelte ordregivere. For at imødekomme disse kriterier indeholder artikel 19 de almindelige principper for stadiet før og under tildelingsproceduren, hvor ordregiverne skal vælge mellem interesserede leverandører, f.eks.

- når virksomhederne ansøger om kvalifikation; artikel 20 indeholder nærmere bestemmelser for, hvorledes kvalifikationssystemet skal styres;
- når de anmoder om deltagelse i begrænset udbud eller udbud med forhandling; de grundlæggende principper findes i artikel 21.

De almindelige principper i artikel 19 er baseret på Domstolens fortolkning af artikel 30 i traktaten. Efter stk. 3 kan ordregiverne fastsætte deres egne regler inden for disse begrænsninger.

76. Til gengæld for denne frihed kræves det imidlertid, at de af ordregiverne fastsatte regler udformes skriftligt og at de sendes til alle interesserede. Uden dette ville markedsforholdene blive helt uoverskuelige snarere end gennemsigtige, fordi de regler, som de enkelte ordregivere ville anvende, ville være indbyrdes forskellige.

77. Afsnit IV omhandler også bestemmelser for de tilfælde, hvor ordregiverne har overladt det til andre at tage stilling til deltagerens kvalifikation eller udvælgelse eller at foretage kontrakttildelingen for så vidt de handler som agenter for og på ordregivernes vegne.
78. De almindelige regler for kontrakttildeling følger de bestående direktiver nøje. De giver ordregiveren betydelig fleksibilitet. Medmindre de ønsker at basere deres tildeling på laveste bud, kan de efter artikel 22, stk. 1, litra a), tage alle relevante aspekter i tilknytning til kontraktgenstanden i betragtning. Artikel 23 er ligeledes en gentagelse af bestemmelserne fra bestående direktiver. Visse ordregivere i de undtagne sektorer, herunder inden for telekommunikation, skal efter national lovgivning anvende regler om regional præference. Der er her hovedsagelig tale om ordregivere inden for den offentlige sektor. I direktivet om undtagne sektorer anvendes nøjagtig samme metode som i de bestående direktiver.

b) Særlige bemærkninger

79. Artikel 19, stk. 1, litra b), skal fortolkes på grundlag af EF-Domstolens retspraksis. Herefter skal ordregiverne anerkende bestående prøver eller beviser, såfremt de er relevante for artiklens formål.
80. Efter artikel 20, stk. 1, åbnes kvalifikationssystemerne gradvis for interesserede udenlandske leverandører. Ordregiverne kan imødekomme objektive krav ved behandlingen af nye ansøgere ved at programmere deres behandling til at finde sted i løbet af en bestemt tidsperiode. Men de skal give ansøgerne præcise oplysninger om tidsplanen.

Udgifterne til behandlingen kan pålægges ansøgerne, såfremt der ikke derved sker forskelsbehandling. I artikel 4 og 5 omhandles to forskellige måder, hvorpå et kvalifikationssystem kan behandles, nemlig på permanent grundlag eller ad hoc-grundlag i forbindelse med bestemte investeringsprojekter.

81. For så vidt angår artikel 22 er listen over kriterier i stk. 1, litra a), ikke udtømmende. Imidlertid muliggør udtrykket "økonomisk mest fordelagtigt tilbud" ikke anvendelse af makroøkonomiske, sociale, regionale eller andre kriterier, der ikke er relevante for kontraktgenstanden. I stk. 3 og 4 omhandles bud, der ikke fuldt ud opfylder kontraktens krav.

Efter stk. 3 kan ordregiverne selv afgøre, i hvilket omfang de accepterer alternative forslag, idet der her fastsættes en hård kerne af krav, hvorfra der ikke accepteres afvigelser. Af hensyn til gennemsigtigheden må de imidlertid i udbudsdokumenterne anføre, om de er rede til at tage hensyn til varianter. I stk. 4 om byggeprodukter omhandles principperne for gensidig anerkendelse af sådanne produkter, således som foreslået af Kommissionen i forslaget til direktivet om byggeprodukter. Stk. 5 er en særlig vigtig bestemmelse, fordi den omhandler de forskellige beregningsgrundlag for buddene fra andre medlemsstater. Det ville ikke lykkes at nå frem til en åbning af adgangen til markedet og til indkøb på konkurrencemæssigt grundlag, hvis lave, men regulære bud blev afvist, fordi de umiddelbart betragtedes som unormalt lave og derfor upålidelige. I stk. 5 fastlægges derfor de tilfælde, hvor tilsyneladende meget lave bud ikke kan afvises. På samme måde fastsættes i stk. 5, at en ordregiver, der finder, at et meget lavt bud er upålideligt, fordi det er baseret på statsstøtte, kan afvise et sådant bud. Hovedformålet med denne bestemmelse er ikke at gøre ordregiverne til

et Instrument i forbindelse med anvendelsen af traktatens regler om statsstøtte. Det er i deres egen interesse, at de udtrykkeligt får beføjelse til at afvise sådanne bud. Uden en sådan bestemmelse ville ordregivere efter andet afsnit i stk. 5 ("usædvanligt gunstige forhold") være tvunget til at godkende bud, der ikke senere var holdbare, hvis statsstøtten skulle tilbagebetales.

82. Artikel 23, stk. 1 omhandler regionale præferencer og svarer til artikel 25, stk. 4 i direktiv 77/62/EØF. I artiklen omtales nationale regler, hvorefter der kræves anvendelse af andre kriterier end de normale eller en anden vægtning af dem ved tildelingen af enkeltkontrakter. Den omfatter dog ikke regler, der tager sigte på at give præference til visse bydende ved hjælp af metoder som markedskvoter. I stk. 2 fastsættes som i det for nylig ændrede Indkøbsdirektiv grundlaget for en generel løsning af spørgsmålet om præferenceordninger. De bestående nationale ordninger bør ophøre senest i 1992, hvor der indføres en ny EF-ordning, som Kommissionen har tilkendegivet, at den har til hensigt at foreslå. Medlemsstaterne fritages ikke i perioden indtil 1992 for deres forpligtelser til at overholde reglerne i EØF-Traktaten og i GATT-Aftalen om statslige Indkøb.

E. Forbindelser med tredjelande

(1) Generelt

83. Firmaer i tredjelande ser med voksende interesse på Fællesskabets nye bestræbelser på at etablere en fælles rammeordning for udbud som et nøgleelement ved gennemførelsen af dets indre marked i tiden frem til afslutningen af 1992. De fokuserer især på Fællesskabets skridt til liberalisering af udbuddene i de undtagne sektorer, på grund af

disses klare økonomiske og teknologiske betydning og også fordi voldsom international konkurrence i disse sektorer tvinger alle konkurrenter til at søge nye markeder. Liberaliseringen af udbuddene i de undtagne sektorer kan under visse betingelser føre til, at store kontrakter bliver opnåelige for firmaer i tredjelande enten direkte eller gennem datterelskaber i medlemsstaterne. Med andre ord løber Fællesskabet alvorlig risiko for, at det ensidigt åbner adgangen til sit hjemmemarked for firmaer fra tredjelande, hvis der ikke i forbindelse med direktiverne om de undtagne sektorer tages rimeligt hensyn til den eksterne dimension.

84. Yderligere har der sideløbende med Fællesskabets bestræbelser på at oprette et stort hjemmemarked fundet drøftelser sted med henblik på at styrke og udbygge anvendelsen af GATT-reglerne om statslige Indkøb. Herunder har især USA presset på for at få virksomheder inden for telekommunikation og energifremstilling inddraget. Der skal mindes om, at den udbudspraksis, som ordregivere inden for telekommunikation i øjeblikket følger, falder uden for GATTs anvendelsesområde. Fællesskabet har klart en betydelig interesse i at sikre, at dets virksomheder får adgang til tredjelandes markeder inden for de pågældende sektorer. Fællesskabet har derfor støttet drøftelser i GATT om udvidelse, men resultaterne heraf, herunder tidsplanen for en fremtidig aftale, er i øjeblikket vanskelige at forudsige.
85. Der er ligeledes drøftelser på vej mellem EF og EFTA-landene vedrørende mulighederne for yderligere gensidig åbning af adgangen til offentlige kontrakter. Også følgerne af disse drøftelser for kontrakter inden for de undtagne sektorer er i øjeblikket uvisse.

86. Vedtagelsen af EF-bestemmelserne om åbning af adgang til kontrakter inden for de undtagne sektorer må derfor ledsages af foranstaltninger, hvis generelle sigte er følgende: For det første må Fællesskabets kommercielle interesser forsvares og dets forhandlingsposition bevares ved ikke at gøre ensidige indrømmelser, men positivt opmuntre tredjelande til at give garantier for tilsvarende adgang til lignende markeder. For det andet bør fællesskabsproducenterne, hvor det er nødvendigt, indrømmes den nødvendige tid til at foretage den industrielle tilpasning, der kræves for at nå målsætningerne i 1992 og på det tidspunkt, hvor der er opnået enighed om den gensidige adgang.

(2) Telekommunikationssektorens særlige situation

87. Den generelle metode, der er beskrevet i ovenstående, er også velegnet for telekommunikationssektoren på et tidspunkt, hvor nogle af Fællesskabets væsentligste konkurrenter med stor energi arbejder for en liberalisering af EF-markedet, især for telekommunikationsudstyr. Kommissionen mener ikke, at situationen i denne sektor, som beskrevet i grønbogen om telekommunikation, kun udgør en risiko for EF's leverandører, men at den også er en udfordring og en mulighed, der må udnyttes på linje med de øvrige fællesskabstiltag med henblik på at åbne tredjelandes markeder.

(3) Retsforskrifter

88. Problemet i forbindelse med tilbud fra firmaer, der er etableret i Fællesskabet, skal tages op i fællesskabsbestemmelserne på dette område. Det er i praksis forholdsvis sjældent at firmaer, der udelukkende er etableret uden for Fællesskabet, afgiver tilbud, og direktivets bestemmelser vil under ingen omstændigheder gælde for

dem. På den anden side gælder direktivet for tilbud fra firmaer, der er etableret i Fællesskabet, også hvis dette firma er et datterselskab af eller agent for et tredjelandssfirma og de varer og ydelser, der skal leveres efter tilbuddet, udelukkende har oprindelse i dette tredjeland.

89. Efter at de forskellige løsningsmuligheder er blevet undersøgt, er det Kommissionens opfattelse, at Fællesskabet bedst kan gennemføre disse betydelige mål ved at indføre en ordning, hvorunder ordregiverne, da der ikke findes relevante internationale bestemmelser, ikke forpligtes til at anvende direktivet på tilbud, der kommer fra tredjelande. Med henblik herpå anses et tilbud at komme fra et tredjeland, når mere end halvdelen af dets værdi repræsenterer varer og ydelser produceret eller frembragt i tredjelande. I forbindelse med tilbud fra datterselskaber eller agenter i EF skal en væsentlig del af værdien af tilbuddene fra disse datterselskaber eller agenter repræsentere en økonomisk aktivitet i medlemsstaterne og disse tilbud kan således betragtes som værende af fællesskabsoprindelse. Yderligere bør et EF-tilbud foretrækkes, hvor et sådant tilbud svarer til et tilbud fra et tredjelandssfirma eller et tilbud fra et firma i et tredjeland.

90. Det ilgeså vigtige modstykke til disse bestemmelser, der opretholder Fællesskabets position i forhold til tredjelande, er en mekanisme, hvorefter Rådet efter Kommissionens forslag kan udvide direktivbestemmelsernes anvendelsesområde til tredjelandsvirksomheder eller virksomheder, der tilbyder varer og ydelser fra tredjelande. Denne mekanisme er bevis på, at Fællesskabet ikke udelukkende søger at

beskytte sit eget marked, men vil gennemføre aftaler med tredjelande om lige markedsadgang, som indgås ved multilaterale eller bilaterale forhandlinger. Det principielle formål med bestemmelserne er nemlig at skabe et fast grundlag for forhandlinger med tredjelande.

91. Ved en henvisning i dette direktivs artikel 8 finder artikel 24 i direktivet om de øvrige undtagne sektorer, der indeholder bestemmelser om ovennævnte principper, anvendelse.
92. Efter artikel 24, stk. 1, kan ordregivere udelukke tilbud, hvis mindre end halvdelen af værdien af de varer eller ydelser, der skal leveres, er af fællesskabsoprindelse. I stk. 4 defineres værdien af de produkter, der er fremstillet, og tjenester, der ydes, uden for Fællesskabet. I stk. 2 fastsættes det imidlertid, at ordregiverne skal vælge et fællesskabstilbud, hvis tilbuddene er ens, undtagen hvis dette ville føre til indkøb af materiel med afvigende tekniske egenskaber og således skabe urimelige og uforholdsmæssigt store vanskeligheder i forhold til det bestående materiel (stk. 3). Samtidig omhandles der i stk. 5 en mekanisme, hvorefter Rådet efter Kommissionens forslag kan udvide anvendelsesområdet for direktivet til virksomheder eller tilbud fra tredjelande.
93. Herved sikres det, at ordregiverne ikke i øjeblikket forpligtes til at anvende bestemmelserne på et tilbud, medmindre en væsentlig del af dets værdi repræsenterer økonomisk aktivitet i medlemsstaterne. Således bevares status quo, idet ordregivere kan afvise tilbud, der ikke opfylder kriteriet om fællesskabsoprindelse, eller afvise firmaer, der ikke har reel tilknytning til Fællesskabet.

94. Forslaget tilgodeser også, at der må gives klar præference til et fællesskabstilbud, såfremt tilbuddene er ens. Ved sammenholdelsen af priserne skal der ses bort fra en forskel på indtil 3%, som tæller til tredjelandstilbuddets fordel. Ved denne bestemmelse skal det gøres lettere at anvende metoden i praksis. Det skal understreges, at det på trods af denne præference stadig er muligt for ordregiveren at vælge et tredjelandstilbud på et sundt teknisk grundlag, såfremt det drejer sig om drift og vedligeholdelse af bestående materiel, selv når tredjelandstilbuddet vurderes på grundlag af kriteriet om laveste pris og er inden for marginen på 3%.
95. Bestemmelserne, hvorefter ordregiverne kan eller skal udelukke tredjelandstilbud, skal sikre, at Fællesskabet ikke ensidigt letter adgangen til sit marked. Fællesskabets stilling bevares således i forbindelse med både multilaterale og bilaterale forhandlinger.
96. Ved bestemmelsen om udvidelse indføres der en særlig mekanisme for aftaler om lige markedsadgang, der indgås mellem Fællesskabet og tredjelande, såfremt forhandlinger fører til positive resultater.

F. GRADVIS INDFØRELSE OG STYRING AF FORLØBET

97. I overensstemmelse med henstilling 84/550/EØF skal alle bestemmelserne i dette direktiv ikke finde anvendelse samtidig på alle udbud, der gennemføres af telekommunikationsvirksomheder.

Disse vil efter artikel 10, stk. 1 for så vidt angår indkøb og software-ydelser blive omfattet af en to-års overgangsperiode, for så vidt angår de fleste af direktivets bestemmelser, hvorunder 30% af deres indkøb kan gennemføres uden anvendelse af direktivet. Det forudses, at direktivet skal finde fuldstændig anvendelse fra 1992 på grundlag af de erfaringer, der er indvundet i de foregående to år.

98. Imidlertid skal efter artikel 10, stk. 2 de periodiske bekendtgørelser, som der er redegjort for i de foregående afsnit 65 og 68, fra begyndelsen omfatte alle påtænkte udbud, og leverandørerne vil derfor få den fuldstændige information fra 1990. De får i det mindste mulighed for at tilkendegive deres interesse for at handle med telekommunikationsvirksomhederne, men de kan ikke i forbindelse med alle kontrakter udnytte direktivets øvrige fordele.
99. Både for de enkelte medlemsstater og for Kommissionen vil omfattende periodiske bekendtgørelser ligeledes være et nyttigt grundlag for at kontrollere, om 70%-reglen i artikel 10, stk. 1 er blevet overholdt.
100. Styringen af fremskridtene kan også foregå ved hjælp af de statistiske rapporter, som Kommissionen skal tilsendes i overensstemmelse med henvisningen til artikel 28 i direktivet om de øvrige sektorer, dvs. ifølge artikel 8 i nærværende direktiv. Her igen skal der efter artikel 11 i dette direktiv gives bevis for 70%-reglens overholdelse.
101. Efter fire år aflægger Kommissionen rapport om, hvorledes dette direktiv er blevet anvendt og om, hvilke virkninger det har haft. Den skal ligeledes efter artikel 8 i nærværende direktiv, hvor der

henvises til artikel 30 i direktivet om de øvrige sektorer, fremsætte de nødvendige forslag med henblik på en tilpasning af dette direktiv.

101. Disse kontrolbestemmelser kan ved først øjekast forekomme tunge og bureaukratiske. Men de er af grundlæggende betydning. Åbning af adgangen for deltagelsen i udbud inden for de undtagne sektorer er et meget komplekst og vanskeligt projekt. Det kan kun lykkes, hvis det fra begyndelsen er klart for alle implicerede, at de fuldt ud må overholde spillets regler. Hvis alle ikke gør dette, kan den nødvendige tillid aldrig etableres. Planerne om en realistisk undersøgelse efter fire år og om at indarbejde meningsfyldte og nødvendige ændringer ville ligeledes blive bremsede, hvis der ikke findes dokumentation for, hvorledes dette direktiv fungerer. Kommissionen har yderligere til hensigt at forfølge andre tanker med henblik på vurdering af fremskridtene i forbindelse med åbningen af markedet for at holde bureaukratiet i forbindelse med dette direktiv så beskedent som muligt.

G. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

102. De andre relevante bestemmelser i afsnit V i dette direktiv og i afsnit V i direktivet om de øvrige sektorer, som der henvises til i artikel 8, vedrører følgende:
  - teknisk tilpasning af visse bestemmelser, og
  - ikrafttrædelse og tilpasning af bestående direktiver og deres gennemførelse i de nationale lovgivninger.

103. Artikel 25 i direktivet om de øvrige sektorer gør det muligt regelmæssigt at tage hensyn til valutatilpasninger inden for EMS ved hjælp af en bekræftelse eller revision af beregningsmetoden.
104. I artikel 9 i nærværende direktiv fastsættes kriterierne for og i artikel 26, stk. 2, i direktivet om de øvrige sektorer fastsættes metoden for tilpasning af dette direktivs anvendelsesområde ved ændring af bilagene. Herved tilvejebringes den nødvendige handlefrihed i forbindelse med ændringer på markedet f.eks. efter privatisering, afvikling af bestemmelser og markedsliberalisering. Den i artikel 26, stk. 2 i direktivet om de øvrige sektorer omhandlede procedure svarer til den procedure, som blev indført ved Rådets afgørelse 87/373/EØF (1) for samarbejde med rådgivende udvalg.
105. Det efter artikel 12 i dette direktiv nedsatte udvalg spiller en vital rolle i denne sammenhæng ligesom i forbindelse med den kontrol, som der er redegjort for i afsnit 101 til 103.
106. I artikel 13 i dette direktiv fastsættes bestemmelserne vedrørende de nødvendige tilpasninger af de bestående direktiver som følger af gennemførelsen af dette direktiv. Heri henvises der til de bestående direktiver således som disse kan ændres efter artikel 29 i direktivet om de øvrige sektorer. Skulle nærværende direktiv blive vedtaget før det andet direktiv, må artikel 13 ændres tilsvarende.
107. Henstilling 84/550/EØF må ophæves, når de nye regler er fuldstændig gennemført for at undgå overlappning. Artikel 14 i nærværende direktiv indeholder datoen herfor.

(1) EFT nr. L 197 af 18. juli 1987.

Forslag

RÅDETS DIREKTIV

om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning
inden for telekommunikationssektoren

Rådet for De Europæiske Fællesskaber har -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100A og artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at vedtage foranstaltninger, der tager sigte på en gradvis gennemførelse af det indre marked i perioden indtil den 31. december 1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

Det Europæiske Råd har på en række samlinger vedtaget konklusioner om nødvendigheden af, at det indre marked virkeliggøres;

restriktioner, der hindrer fri udveksling af varer og tjenesteydelser inden for telekommunikationssektoren er forbudt efter artikel 30 og 59 i traktaten;

virkeliggørelsen af disse mål kræver bl.a. koordination af de udbudsprocedurer, som ordregiverne anvender i disse sektorer;

Hvidbogen om gennemførelsen af det indre marked indeholder et handlingsprogram og en tidsplan for en åbning af adgangen til offentlige kontrakter i de sektorer, der i øjeblikket er undtaget fra Rådets direktiv 71/305/EØF af 26. juli 1971 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (1), senest ændret ved Akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, Rådets direktiv 77/62/EØF af 21. december 1976 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb (2), ændret ved direktiv 88/295/EØF (3)

telekommunikationssektoren hører til de undtagne sektorer for så vidt angår direktiv 77/62/EØF;

hovedbegrundelsen for undtagelsen af disse sektorer var, at virksomheder inden for disse sektorer i nogle tilfælde henhører under den offentlige ret og i andre tilfælde under privatretten;

for at sikre en reel åbning af markedet samt en passende ilgevægt i forbindelse med anvendelsen af reglerne om tilbudsgivning i disse sektorer må de pågældende virksomheder defineres på anden måde end ved henvisning til deres retlige status;

en af hovedgrundene til, at der ikke hersker fri konkurrence på EF-niveau i forbindelse med indkøb foretaget af virksomheder inden for telekommunikationssektoren er, at deres markeder er lukkede, fordi medlemsstaternes myndigheder giver dem sær- og enerettigheder eller koncessioner til levering eller forvaltning af telekommunikationsnet eller til at yde telekommunikationsydelser;

en anden væsentlig grund til, at der ikke hersker fri konkurrence på EF-niveau inden for denne sektor er, at medlemsstaternes myndigheder på forskellig måde kan øve indflydelse på disse virksomheders adfærd, herunder ved at have kapitalinteresser i dem og repræsentation i deres administrations-, direktions- eller tilsynsorganer;

(1) EFT L 185 af 16.8.1971, s. 5.

(2) EFT L 13 af 15.1.1977, s. 1.

(3) EFT L 127 af 20.5.1988, s. 1.

dette direktiv bør ikke udvides til at omfatte de nævnte virksomheders aktiviteter på andre områder end telekommunikation eller til de af deres aktiviteter inden for denne sektor, hvor der hersker almindelige konkurrencevilkår;

dette direktiv gælder ikke for leveringer, der berører statens væsentlige sikkerhedsinteresser, eller som gennemføres i overensstemmelse med bestående internationale aftaler eller bestemmelser fastsat af internationale organisationer;

Fællesskabets eller medlemsstaternes internationale forpligtelser må ikke berøres af dette direktiv;

Inden for visse grænser bør et tilbud med oprindelse i Fællesskabet foretrakkes frem for et tilsvarende tilbud med oprindelse i et tredjeland;

dette direktiv på ikke foregribe Kommissionens stilling i igangværende eller kommende internationale forhandlinger;

anvendelsesområdet for dette direktiv bør på grundlag af sådanne internationale forhandlinger kunne udvides til at omfatte tilbud med oprindelse i tredjelands i henhold til en rådsbeslutning;

ordreglvere skal kunne afvise tilbud, som ikke er pålidelige, fordi de er baseret på statsstøtte;

det er under hensyn til Fællesskabets politik på dette område nødvendigt at fastsætte fælles regler vedrørende standarder og tekniske specifikationer;

ved anvendelsen af dette direktiv gælder principperne om ækvivalens og gensidig anerkendelse af nationale standarder, tekniske specifikationer og fremstillingsmetoder;

de regler, som de pågældende virksomheder skal anvende, bør danne grundlag for sund forretningspraksis og være så smidige som muligt;

som modstykke til denne smidighed og for at fremme den gensidige tillid skal bestemmelserne tilsikre et minimum af gennemsigtighed og passende kontrol ved anvendelsen af direktivet;

den ordning, der skal indføres, kan i stort omfang svare til ordningen i Rådets direktiv om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport;

ationale bestemmelser til fremme af regionaludviklingen bør være omfattet af Fællesskabets mål;

gennemførelsen af dette direktiv bør foregå i to etaper med en overgangsperiode på to år, hvorunder 30% af de samlede årlige udbud kan gennemføres uden anvendelse af dette direktiv for derved at lette anvendelsen af direktivet i 1992 baseret på den erfaring, som er indvundet i de to foregående år;

der bør imidlertid ikke gælde nogen overgangsperiode med hensyn til forpligtelsen til at offentliggøre periodiske bekendtgørelser;

Kommissionen undersøger efter fire år, hvorledes dette direktiv fungerer, og hvilke virkninger det har haft, og fremsætter derefter de yderligere forslag, der er nødvendige -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I - ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Dette direktiv gælder for ordregiveres tildeling af indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter og kontrakter vedrørende programmeller, når ordregiverne

- a) er offentlige eller driver virksomhed på grundlag af sær- eller enerettigheder bevilget af en medlemsstat, og
- b) driver offentlige telekommunikationsnet eller yder offentligheden én eller flere telekommunikationstjenester.

De i bilag I anførte ordregivere opfylder disse kriterier.

Artikel 2

Dette direktiv gælder ikke for kontrakter som ordregiverne

- a) udelukkende tildeler til aktiviteter, der ligger uden for udøvelsen af deres virksomhed, jf. artikel 1, såfremt
  - (i) de ordregivende virksomheder har givet Kommissionen meddelelse om disse aktiviteter, og
  - (ii) Kommissionen har offentliggjort en meddelelse om undtagelse, efter en kontrol af disse aktiviteter, i De Europæiske Fællesskabers Tidende;

b) som ordregivers tilføjer til indkøb, der udelukkende har forbindelse med én eller flere telekommunikationsydelser, såfremt andre virksomheder frit kan yde den samme tjeneste i samme geografiske område og på samme vilkår.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om, hvilke tjenesteydelser, der falder inden for litra b), samt om alle relevante retsforordninger.

Artikel 3

1. Ved anvendelsen af dette direktiv gælder bestemmelserne i afsnit I til Rådets direktiv ..../..../EF om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport (1), dog ikke artikel 2, 3 og 5.

2. Artikel 1 i direktiv .../.../EF finder anvendelse, bortset fra nr. 4, 6 og 11. I dette direktiv forstås ved

a) kontrakter vedrørende programmeller, indkøb af programmer til brug i forbindelse med net eller telekommunikationsydelser foretaget af én af de i artikel 1 omhandlede ordregivere.

b) Europæisk standard, standard, der er godkendt af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) eller af Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (CENELEC), som europæisk standard (EN) eller "harmoniseringsdokument (HD)" i henhold til de fælles regler for disse organisationer.

Artikel 4

Dette direktiv gælder for kontrakter vedrørende programmeller, hvis anslåede værdi uden moms andrager mindst 200 000 ECU.

AFSNIT II - TEKNISKE SPECIFIKATIONER OG STANDARDER

Artikel 5

1. Ordregiverne anvender bestemmelserne i afsnit II i direktiv .../.../EF (1).

2. Ordregiverne kan fravige artikel 9, stk. 1, i direktiv .../.../EF (1), hvis anvendelsen heraf er til hinder for anvendelsen af Rådets direktiv 86/361/EF af 24. juli 1986 om første fase af den gensidige anerkendelse af typegodkendelser af teleterminaludstyr (2).

---

(1) KOM(88) 377 af .....

(2) EFT L 217 af 3.8.1986, s. 21.

AFSNIT III - FREMGANGSMÅDER VED TILDELING AF KONTRAKTER

Artikel 6

1. Ordregiverne anvender ved tildeling af kontrakter vedrørende indkøb, bygge- og anlægsarbejder og programmeller bestemmelserne i afsnit III i direktiv .../.../EF (1).
2. I forbindelse med kontrakter vedrørende programmeller
  - a) kan ordregiverne anvende udbud med forhandling uden forudgående indkaldelse af bud i de tilfælde, der omhandles i artikel 12, stk. 2, litra a), til e), i direktiv .../.../EF (1).
  - b) Artikel 14, stk. 1, litra a), i direktiv ..../.../EF (1) finder anvendelse.
3. De bekendtgørelser, der skal offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende, skal udformes i overensstemmelse med bilag II til V til nærværende direktiv.

AFSNIT IV - KVALIFIKATION, UDVÆLGELSE OG TILDELING AF KONTRAKTER

Artikel 7

1. Ordregiverne anvender bestemmelserne i afsnit IV i direktiv .../.../EF (1).

---

(1) KOM(88) 377 af .....

AFSNIT V - AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 8

Ordregiverne anvender bestemmelserne i afsnit V i direktiv ..../.../EF (1), dog ikke artikel 26, stk. 1, og artikel 29.

Artikel 9

Kommissionen kan ændre bilag I til dette direktiv for at

- a) udelade ordregivere, der er opført i bilag I, fordi de ikke længere opfylder de kriterier for optagelse, der er anført i artikel 1, eller
- b) optage ordregivere, som opfylder disse kriterier.

Artikel 10

1. Ved kontrakter om Indkøb og programmeller gælder dette direktiv for
  - mindst 70% af den anslåede værdi af udbud, der gennemføres i årene 1990 og 1991,
  - alle udbud, der gennemføres fra 1992.
2. Uanset ovenstående bestemmelser gælder artikel 14 i direktiv .../.../EØF (1) for alle kontrakter vedrørende indkøb og programmeller fra den 1. januar 1990.

---

(1) KOM(88) 377 af ....

Artikel 11

Medlemsstaterne tilstiller i forbindelse med anvendelsen af artikel 28 i direktiv .../.../EØF (1) Kommissionen bevis for, at nærværende direktiv gennemføres gradvis som omhandlet i artikel 10.

Artikel 12

1. Kommissionen bistås af et udvalg af rådgivende karakter, benævnt Det Rådgivende Udvalg for Telekommunikationskontrakter. Udvalget består af repræsentanter for medlemsstaterne, og har en repræsentant for Kommissionen som formand.
2. Kommissionen rådfører sig med udvalget om følgende:
  - a) ændringer af bilag I
  - b) revision af tærskelværdierne
  - c) udbudsregler fastsat efter internationale aftaler
  - d) undersøgelsen af, hvorledes dette direktiv fungerer.

---

(1) KOM(88) 377 af ....

Artikel 13

1. Artikel 2, stk. 2, i direktiv 77/62/EØF, affattes således:

"2. Dette direktiv gælder ikke for

- a) de ordregivendes tildeling af offentlige myndigheders indkøbskontrakter på de områder, der omfattes af direktiv .../.../EØF (1) og direktiv .../.../EØF (2)
- b) indkøb, der erklæres for hemmelige, eller hvis gennemførelse må ledsages af særlige sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med gældende love eller administrative bestemmelser i den pågældende medlemsstat, eller når beskyttelsen af væsentlige sikkerhedsinteresser i denne stat kræver det."

2. Artikel 3, stk. 4 og 5 i direktiv 71/305/EØF, erstattes ved direktiv .../.../EØF af ..... (3).

Dette direktiv gælder ikke for ordregivende myndigheders tildeling af offentlige bygge- og anlægskontrakter inden for de områder, der omfattes af direktiv .../.../EØF (1) og direktiv .../.../EØF (2).

-
- (1) KOM(88) 377 endelig udg. af ....
  - (2) KOM(88) 378 endelig udg. af ....
  - (3) Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 71/305/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved tildeling af offentlige bygge- og anlægskontrakter, KOM(88) 354 endelig udg. af 29. juni 1988.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1989, og underretter Kommissionen derom.

2. Henstilling 84/550/EØF ophæves pr. 31. december 1989.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

På Rådets vegne

Formand

BILAG

- BILAG I : Ordregivere
- BILAG II : A. Offentligt udbud
B. Begrænset udbud
C. Udbud efter forhandling
- BILAG III: Bekendtgørelse vedrørende kvalifikationssystemet
- BILAG IV : Periodisk bekendtgørelse
A. For kontrakter vedrørende indkøb og programmeller
B. For bygge- og anlægskontrakter
- BILAG V : Bekendtgørelse om tildelte kontrakter

BILAG I

ORDREGIVERE

Belgien

Régie des Télégraphes et des Téléphones
Regie van Telegrafie en Telefonie

Danmark

Københavns Telefon Aktieselskab
Jydsk Telefon
Fyns Kommunale Telefonselskab
Post- og Telegrafvæsenet
Statens Teletjeneste

Forbundsrepublikken Tyskland

Deutsche Bundespost

Grækenland

OTE/Hellenic Telecommunications Organization

Spanien

Compania telefonica Nacional de España

Frankrig

Direction Générale des Télécommunications
Transpac
Telecom Service Mobile
Société Française Radiotelephone

Irland

Telecom Eireann

Italien

Amministrazione delle Poste e delle Telecomunicazioni
Azienda di Stato per i Servizi Telefonici
Società Italiana per l'Esercizio Telefonico SpA
Italcable
Telepazio SpA

Luxembourg

Administration des Postes et des Télécommunications

Nederlandene

Post Telegraaf en Telefon

Portugal

Telefones de Lisboa e Porto
Companhia Portuguesa Radio Marconi
Correios e Telecomunicacoes de Portugal

Det Forenede Kongerige

British Telecommunications PLC
Mercury Communications Ltd
City of Kingston-Upon-Hull

BILAG II

A. OFFENTLIGT UDBUD

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse samt telex- og telefaxnummer.
2. For kontrakter vedrørende indkøb og programmeller: kontraktform for de indkaldte bud
3.
  - a) leveringssted, eller udførelsessted
  - b) arten og mængden af de varer, der skal leveres
eller
ydelseernes art og omfang, og ved bygge- og anlægsarbejder almindelig karakteristik af entreprenørarbejdet
  - c) angivelse af, om leverandøren kan afgive bud på dele af de ønskede leveringer og/eller på disse som helhed
eller for bygge- og anlægskontrakter:

hvis entreprisen eller kontrakten er opdelt i flere afsnit, størrelsesordenen af de forskellige afsnit og muligheden for at afgive bud på et, flere eller samtlige afsnit
  - d) mulighed for at afgive alternative bud
  - e) I givet fald, angivelse af entreprisens eller kontraktens formål, når denne også omfatter projektering.
4. Undtagelse fra anvendelsen af europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser, jf. artikel 9.
5. Leveringsfrist og udførelsesfrist:
6.
  - a) Navn og adresse på den afdeling, til hvilken anmodning om udbudsbetingelserne og supplerende dokumenter kan rettes:
  - b) I givet fald, det beløb, der skal erlægges for at modtage disse dokumenter samt betalingsbetingelser:

- 7) a) Sidste frist for modtagelse af bud:
b) Den adresse, hvortil de skal sendes:
c) Det eller de sprog, de skal være affattet på:
8. a) Personer, der har adgang til at overvære åbningen af buddene:
b) Datoen, klokkeslet og sted for denne åbning:
9. I givet fald, sikkerhedsstillelse og garantier, der forlanges:
10. De vigtigste finansierings- og betalingsbestemmelser og/eller henvisninger til de forskrifter, hvoraf de fremgår:
11. I givet fald den retlige form, som den sammenslutning af leverandører eller entreprenører, til hvilken kontrakten overdrages, skal have:
12. Økonomiske og tekniske mindstekrav, som den entreprenør eller leverandør skal opfylde, som kontrakten tildøles:
13. Periode, inden for hvilken den bydende er forpligtet til at vedstå sit bud:
14. Kriterier, der vil blive lagt til grund ved tildeling af kontrakten. Andre kriterier end den laveste pris skal nævnes, når de ikke er angivet i udbudsbetingelserne:
15. Andre oplysninger:
16. I givet fald, datoen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende af den periodiske bekendtgørelse, der er relevant for kontrakten.
17. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
18. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for Det Europæiske Fællesskabs Officielle Publikationer:

BILAG II

B. BEGRÆNSET UDBUD

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse samt telex- og telefaxnummer.
2. For kontrakter vedrørende indkøb og programmeller: kontraktform for de indkaldte bud
3. I givet fald, begrundelse for anvendelse af hasteprocedurer:
4. a) leveringssted eller udførelsessted
b) arten og mængden af de varer, der skal leveres
eller
ydelseernes art og omfang, almindelig karakteristik af entreprenørarbejdet
c) angivelse af, om leverandøren kan afgive bud på dele af de ønskede leverancer og/eller på disse som helhed
eller for bygge- og anlægskontrakter:
hvis entreprisen eller kontrakten er opdelt i flere afsnit, størrelsesordenen af de forskellige afsnit og muligheden for at afgive bud på et, flere eller samtlige afsnit
d) mulighed for at afgive alternative bud
e) angivelse af entreprisen eller kontraktens formål, når denne også omfatter projektering.
5. Undtagelse fra anvendelsen af europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser:
6. Leveringsfrist og udførelsesfrist:
7. I givet fald, den retlige form, som den sammenslutning af leverandører eller entreprenører, til hvilken kontrakten overdrages, skal have:
8. a) Sidste frist for modtagelse af anmodninger om deltagelse:
b) Den adresse, hvortil anmodningerne skal sendes:
c) Det eller de sprog, de skal være affattet på:

9. Sidste frist for afsendelse af opfordringer til at afgive bud:
10. I givet fald, sikkerhedsstillelse og garantier, der forlanges:
11. De vigtigste finansierings- og betalingsbestemmelser og/eller henvisninger til de forskrifter, hvoraf de fremgår:
12. Oplysninger om leverandørens eller entreprenørens egne forhold samt om de økonomiske og tekniske krav, der stilles til den leverandør eller entreprenør, som kontrakten tildeles:
13. Kriterier, der vil blive lagt til grund ved tildeling af kontrakten, når de ikke er anført i opfordringen til at afgive bud:
14. Andre oplysninger:
15. I givet fald, datoen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende af den periodiske bekendtgørelse, der er relevant for kontrakten:
16. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
17. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer:

C. UDBUD EFTER FORHANDLING

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse samt telex- og telefaxnummer:
2. For kontrakter vedrørende indkøb og programmeller: Kontraktform for de indkaldte bud:
3.
  - a) leveringssted eller udførelsessted
  - b) arten og mængden af de varer, der skal leveres
eller
ydelseernes art og omfang, almindelig karakteristik af entreprenørarbejdet
  - c) angivelse af, om leverandøren kan afgive bud på dele af de ønskede leverancer og/eller på disse som helhed
eller for bygge- og anlægskontrakter
hvis entreprisen eller kontrakten er opdelt i flere afsnit, størrelsesordenen af de forskellige afsnit og muligheden for at afgive bud på et, flere eller samtlige afsnit
  - d) angivelse af entreprisen eller kontraktens formål, når denne også omfatter projektering.
4. Undtagelse fra anvendelsen af europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser.
5. Leveringsfrist og udførelsesfrist:
6. I givet fald den retlige form, som den sammenslutning af entreprenører, til hvilken entreprisen, skal have:
7.
  - a) Sidste frist for modtagelse af bud:
  - b) Den adresse, hvortil de skal sendes:
  - c) Det eller de sprog, de skal være affattet på:

8. Sikkerhedsstillelse og garantier, der forlanges:
9. De vigtigste finansierings- og betalingsbestemmelser og/eller henvisninger til de forskrifter, hvoraf de fremgår:
10. Oplysninger om leverandørens eller entreprenørens egne forhold samt om de økonomiske og tekniske krav, der stilles til den leverandør eller entreprenør, som kontrakten tildeles:
11. I givet fald, navne og adresse på de leverandører eller entreprenører, som ordregiveren allerede har valgt:
12. I givet fald, dato for tidligere offentliggørelser i De Europæiske Fællesskabers Tidende:
13. Andre oplysninger:
14. I givet fald datoen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende af den periodiske bekendtgørelse, der er relevant for kontrakten:
15. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
16. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer:

BILAG III

BEKENDTGØRELSE VEDRØRENDE KVALIFIKATIONSSYSTEMET

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse samt telex- og telefaxnummer.
2. Kvalifikationssystemets formål:
3. Adresse, hvor reglerne vedrørende kvalifikationssystemet kan fås (hvis forskellig fra adressen nævnt under 1):
4. I givet fald, kvalifikationssystemets løbetid:

BILAG IV

PERIODISK BEKENDTGØRELSE

A. For kontrakter vedrørende indkøb og programmer

1. Navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse samt telex- og telefaxnummer på ordregiveren eller den afdeling, hvor yderligere oplysninger kan fås:
2. Art samt mængde eller værdi af de produkter, der skal leveres, eller for kontrakter vedrørende programmer, ydelseernes art og værdi:
3. a) Forventet dato for udbudsprocedurens begyndelse (hvis kendt):
b) Den valgte udbudsform:
4. Andre oplysninger:
5. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
6. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer:

B. For bygge- og anlægskontrakter:

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse, samt telex- og telefaxnummer:
2. a) Udførelsessted:
b) Ydelseernes art og omfang, almindelig karakteristik af arbejdet eller delarbejderne ved henvisning til arbejdet:
c) Et overblik over udgifterne til det arbejde, der skal ydes:
3. a) Den valgte udbudsform:
b) Den dato, der er fastsat for påbegyndelsen af procedurerne for indgåelse af kontrakten eller kontrakterne:
c) Den dato, der er fastsat for arbejdets begyndelse:
d) Den fastlagte tidsplan for arbejdets færdiggørelse:

4. Finansieringsvilkår for arbejdet og betingelser for prisrevision:
5. Andre oplysninger:
6. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
7. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer:

BILAG V

BEKENDTGØRELSE OM TILDELTE KONTRAKTER

1. Ordregiverens navn og adresse:
2. Udbudsform:
3. Datoen for kontraktens tildeling:
4. Kriterierne for tildeling af kontrakten:
5. Antallet af modtagne bud:
6. Navn og adresse på den/de leverandør(er) eller entreprenør(er), der har fået tilsagn:
7. Art og mængde af leverede varer, i givet fald, efter leverandør eller ydelsens art og omfang, almindelig karakteristisk af det færdige arbejde
8. Betalt pris eller prismargen (minimum/maksimum):
9. Andre oplysninger:
10. Datoen for offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende:
11. Datoen for afsendelsen af bekendtgørelsen:
12. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer.